

rili so: domači vlč. g. župnik Soklič, prof. dr. Jeraj in g. Geratič. Fantje, ki se jih je zbralo čez dve sto, so zvesto poslušali nauke, ki so jim kazali na podlagi Slomškovih načel lepo krščansko življenje. Fantovski pevski zbor je zapel par lepih Marijinih pesmi. Popoldne je pred večernico govoril gospod prošt o življenja srečnem potu za mladeniča, nakar so se oglasile res lepo zapete litanije, ki jih je pel pet č. gg. duhovnikov in jim je odgovarjala vsa cerkev. Vsa proslava je bila tako lepa, da nam bo ostala vedno v spominu. Naj Slomškov duh vodi našo faro!

Prosvetno društvo Gornja Ponikva proslavi smrtni dan nositelja imena društva sledeče: dopoldne cerkveno opravilo ob šestih in ob desetih. Popoldne v župnikovi uti igra »Pribežališče grešnikov«.

Poljčane. V nedeljo dne 25. septembra se vrši v Poljčanah proslava 70letnice Slomškove smrti. Ob desetih bo pridiga o Slomšku, pridiguje vlč. g. dr. Meško, in sv. maša. Po sv. maši pred cerkvijo Slomškova proslava zunaj cerkve. Na proslavi govorita: ravnatelj Franc Jerebič in Mirko Geratič iz Maribora. Domačini pa tudi sosedje, pridite v velikem številu, da se na dostojen način oddolžimo spominu velikega škofa Slomškega!

Ponikva ob južni žel. Tudi naša mladina se pripravlja za prihodnjo nedeljo, da proslavi velikega Slomškega z akademijo. Na programu ima petje, govore in deklamacije. Oddolžiti se hoče svojemu velikemu rojaku, učitelju in mladinojubi.

Braslovče. Katoliško prosvetno društvo počasti 70letnico smrti velikega škofa Antona Martina Slomškega v nedeljo dne 25. septembra t. l. v Društvenem domu. Na sporedu so deklamacije, petje, govor, skioptične slike. Vsi prijatelji prave prosvete, katero je s toliko vnemo in ljubeznijo širil med slovenskim ljudstvom ravno škof Anton Martin Slomšek, kakor tudi vsi častilci velikega našega škofa bodo gotovo ta dan pohiteli v naš Društven dom.

Pišce. V nedeljo dne 25. t. m. proslavimo 70letnico našega velikega sina, služabnika božjega, Antona Martina Slomškega. Saj naša prosvetna društva gredo po njegovih stopnjah, ko imajo za geslo njegove besede: Prava vera bodi vam luč, materin jezik bodi vam ključ do zveličanske, narodne omike. Zato naše katoliško prosvetno društvo proslavi 70letnico Slomškove smrti s celodnevno prireditvijo. Dopoldne je služba božja, pri kateri pridiga g. dr. Josip Hohnjec iz Maribora. Popoldne po večernicah pa bo sklep proslave v dvorani g. Kostevc. Spored bode sledeč: 1. Otvoritev. 2. Petje Slomškovih pesmi. 3. Slavnostni govor, govori predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. 4. Slavnostna predstava Jalenove drame »Bratje«. Vstopnica bo zmerna. Zato vabimo že danes za ta dan vse, tudi sosede v Pišce. Na svidenje! Pokazimo, da smo vredni Slomškega. In ta dan naj kipe proti nebu tudi molitve vernega slovenskega ljudstva, da bi Vsemogočni kmalu dal, da bomo škofa Antona Martina Slomškega častili na oltarjih!

SLOMŠKOVA PROSLAVA V LJUTOMERU.

Slovenska Štajerska je kakor dolg, dnevno naraščajoči niz duhtečih šopkov, poklonjenih Slomškovega spominu. V nedeljo, 18. septembra, je Ljutomer tem nizu pridružil kito duhtečega cvetja. Velika dvorana Katoliškega prosvetnega doma je bila polna občinstva, ki je hotelo proslaviti Slomškovo obletnico. Med navzočimi so tudi bili p. č. gospo-

da dekana Weixl od Sv. Križa pri Ljutomeru in Horvat iz Velike Nedelje in č. gospodje Ostrž, župnik pri Mali Nedelji, cezanjevski provizor Ferik in središki kaplan Stakne ter mnogo krajevnih in okrajnih predstavnikov krščanske prosvete. V največjem številu pa je bila zastopana mladina, ki je s tem dokazala, da jo vleče srce k velikemu njenemu duhovnemu očetu. Slavnostni govornik, predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec je izvajal, da je predmet naših proslav ne oni Slomšek, ki je pred 70 leti po telesu umrl, marveč tisti, kojega duša uživa blaženost pri Bogu in kojega duh živi med našim narodom v njegovih spisih, pesmih in delih. Ta Slomšek ni nikdar umrl ter tudi nikdar ne bo. Njegov veliki lik stopa vedno bolj izrazito in živo pred naše oči. Slomšek je bil nedosežen oblikovatelj značaja slovenskega naroda. Sam dovršena osebnost s svetniško krepostnostjo je vzgajal in izobraževal dušo naroda, osobito njegove mladine po vekotrajnih krščanskih idealih na osnovi slovenske narodnostne ideje. Ni ga bilo med našim narodom tako vnetega in vztrajnega glasnika katolištva in slovenstva, kakor je bil Slomšek. On je bil početnik one velike prosvetne akcije med našim narodom, ki dobiva vedno večji razmah ter je najboljšje jamstvo za obstoj našega naroda, ki se zaveda svoje zgodovinske, od božje previdnosti mu podeljene naloge. Člani in članice Prosvetnega društva so pod režijo kaplana Munda prav dobro proizvajali igro »Pri kapelici« s sodelovanjem izvrstno usposobljenega Rakuše od Svetinj. Pevski zbor, moški in mešani, je pod vrlo preizkušnim vodstvom g. Potočnika med splošnim odobravanjem izvrstno zapel nekaj Slomškovih pesmic. Bila je to proslava, dostojna Slomškovega spomina.

Žalostna slika.

Po cestah Amerike se podi letos cela armada brezdomovinskih otrok, kojih število cenijo na 200.000. Vetrin v vremenu izpostavljeni, zaviti v cunje in mučeni od glada, blodijo deca po posameznih državah Severne Amerike.

»Mnogo otrok«, pojasnjuje dr. M. Milen, profesor gospodarstva na vseučilišču v Čikagi, »je bilo prisiljenih, da so zapustili očetovo hišo, ker starši niso bili v stanu, da bi jih preživeli. Kravečega srca izjavi lepega dne oče sinu: »Izgubil sem službo in ne morem dobiti dela. Ko jaz nisem bil starejši, kakor si sedaj ti, sem že skrbel sam za sebe. Glej, kako se boš preživel, moj ljubi, Bog in sreča s teboj na potovanju!«

Tako zapuščajo otroci rojstno hišo, da bi nastopili brezkončno romarsko pot iz dežele v deželo, iz mesta do mesta, neprestano gnani od upanja, da bodo vendarle kje našli na boljše življenske razmere. Pri teh brezplodnih potovanjih in blodnjah se vali veriga neskončnih razočaranj, trpljenja in očitkov.

Konečno pa se otroci le navadijo na potepuško življenje. Novi pridejo v dotiko z drugimi, ki so nastopili romarsko pot pred njimi in ki so se že navadili po odložitvi moralnih pojmov na poklicno brezdelnost. »Samo bebeli še delajo«, naglašajo mladostni vagabundi, ki so se oklenili novega življenja na

cesti. Tako se zgodi, da jim postane trudapolno iskanje dela, ki jim je bilo po ločitvi iz očetove hiše še cilj, kmalu breme, da sovražijo delo in jim je ljubše čisto nevezano in neodvisno življenje. »Le bebeli delajo«, je geslo te ameriške otroške armade. Potujejo, kakor morejo, spljo, kakor jim je mogoče, jedo, kje in kakor jim nudi prilika.

Da bi ta deca še kedaj našla pot v urejeno življenje, je izključeno. Večkrat se je že izkazalo, da so se otroci odločno uprli, ko so jih hoteli odvesti domov, in so si rajši izvolili nevarnosti in nesigurnost potepuškega življenja, kakor pa življenje v rodbini pod materino in očetovo vzgojo. Razen nevarnostim kot slepi potniki, razven lakoti in žeji so izpostavljeni ti mali potniki predvsem mrazu. V nekem mestu na zapadu so našli minulo zimo v vlakcu 35 težko bolnih otrok, ki so se skrivali pod kolesi in kjer so pač dobili kak kot. Eni so imeli pljučnico, na drugih je glodala jetika. Ravnateljstvo neke železniške družbe je javilo v Washington vladi, da je tekom enega leta pri skakanju iz vlakov samo na tej progi se ubilo 50 otrok, 100 pa se opasno poškodovalo za celo življenje.

Skozi mesto El Paso v državi Texas, ki šteje (mesto namreč) 25.000 prebivalcev, je korakalo v dobi šestih mesecev 45.150 potepuških otrok. Policija pusti mladostne vagabunde na miru, ker ne more vseh prijeti, ko pa so ječe itak prenapolnjene z — največjimi zločinci.

Marenberg. Naš trg je z začetkom tega meseca oživel. Skupine otrok, čijih mišljenje je še bolj v prostosti in radosti počitnic kakor pa ob šolskih predmetih, mirno prihajajo v šolo. — V Zgornji Vižingi je umrl 40letni posestnik Karel Korent, bivši vuzeniški orožniški komandir. Že nad dve leti je bolehal pred vsem na srcu, dokler ni bil v začetku meseca septembra rešen navezanosti na bolniško postelj. — V Zgornji Vižingi je na lepo nedeljo prišlo do pretepa. Tri osebe so lažje ranjene. — Cene hmelju rastejo. Zato naši hmeljarji ne silijo s prodajo hmelja.

Vurberg. Naša vurberška župnija je bolj hribovita, koje hribočki so posajeni z lahkim sadnim drevjem ter vinsko trto, od katerih je nekdanj naš marljiv kmetič imel lepe dohodke, da je lahko gospodaril ter si še kaj prihranil za starost. Tudi letos je naš kmetič upal na lepe jesenske dohodke, pa so bili računi prekržani. Krasno je bilo gledati meseca maja po naših sadonosnikih, ko je vse cvetelo, kakor v raju, se vsled krasne pomladi vse lepo razvilo, tako da se je začelo sadno drevje šibiti pod veliko težo. Tudi v vinogradih je lepo kazalo. Pa prišla je velika suša, ki nam je vse požgala, krmo za živino in druge poljske pridelke, sadje in grozdje pa je v rasti zaostalo ter ostalo drobno. Pa prišlo je še hujše. Prihrumelo je od Avstrije dol kakor brzotjav nagla in strašna nevihta stočo, pred katero se je moralo vse kloniti, bil je pravi ciklon, ker kaj podobnega ne pomnijo najstarejši naši ljudje. Najbolj